

دسته نمی معتقدند که فارسی فعلی را هر چه باشد چون زبان عمومی است بهتر است مأخذ قرارداد و کلیه لغات بیگانه را اعم از ترکی، عربی، اروپائی باید بدور ریخت و بجای آنها اگر کلماتی در لغات فارسی فعلی یا قدیمی پیدا میشود گذارد و گرنه لغات جدیدی وضع نمود. اینکار را غرهنکستان ایران بطور ناقص شروع کرد و بانجام هم نرسانید.

معتقدات
دیگران

زمره نمی معتقدند که لغات عربی را بمناسبت اینکه اساس دین است ایران، اسلام است و مردم بآن معتاد شده اند باید حفظ کرد و مابقی لغات بیگانه را بیرون ریخت، طایفه نمی میگویند که چون تفوق در دنیای امروزه با اروپائیان است و سایر ملل ناگزیر از مراد و معاشرت با آنهاست باید لغات اروپائی را که وارد زبان ما شده نگاه داشت و مابقی لغات بیگانه را بدور ریخت.

پاره نمی معتقدند که مردم فعلی ایران رنج بسیاری برده اند تا زبان کنونی را با کلیه معایبی که داراست آموخته اند و با همان رفع احتیاج میکنند چرا باید مجدداً وقتی تلف کنند که شاید کافی برای عمرشان نباشد و رنج ببرند که آنچه آموخته اند فراموش کرده چیز دیگری یاد بگیرند و در نتیجه این رنج از فهم کلیه کتب و نوشته های موجوده بزبان کنونی محروم گردند.

بعضی را عقیده اینست که باید ایرانیان از عمل اعراب در این موضوع سرمشق بگیرند و همانطوریکه آنها با زحمت بسیار کلیه لغات قبائل و صنوف مختلفه اعراب را جمع آوری کرده و لغات واحدی برای کلیه عربی زبانان تهیه کرده اند که هم وحدت زبانرا برای عموم عربی زبانان حفظ کرده و هم لغت بسیار وسیعی ترتیب داده اند که مثلاً برای عین هفتاد معنی قائل شده اند ما هم کلیه لغات مصطلحه و متداوله بین تمام قبائل و صنوف مملکت را جمع آوری نموده و از آنها لغت واحدی در تحت قاعده و قوانین زبان فارسی تهیه کنیم که هم عملی است جامع و آسان و هم دوچار مشکلات دیگر نخواهیم شد. مثلاً برای پدر اگر لغات پر، پیر، بابا، باوک، دده، کاکه، اب و غیره را در برابر لغات پدر قید کنیم لغتی دارا خواهیم بود که حاوی زبان های محلی ایران خواهد

بود و بهمین تناسب زبان ما هم وسعت فوق العاده ئی مثل زبان عرب پیدا خواهد کرد و هم رعایت کلیه لهجه ها را کرده ایم که چون هر طایفه ئی در آن نفعی دارند همگان آنرا استقبال نموده بزودی دارای يك لغت عمومی ملی کامل و کافی خواهیم بود .

طریقه آخری موافق نظر ماست ولی برای اینکه رعایت نظرا کثرت مشترکین خود را کرده باشیم منتظر اظهار نظر خوانندگان گرامی خواهیم بود .
از دانشمندان ولایات که با این نظر موافقت نمئی داریم لغات معموله محلی خود را که بازبان رسمی فعلی تفاوتی دارد بفرستند تا در صورت توافق نظرا کثرت خوانندگان شروع بتدوین لغتی که دارای لغات تمام سکنه ایران باشد بنمائیم .

اینک تا نتیجه معلوم شود لغات مصطلحه ئی را که جزو هیچیک از زبانهای زنده دنیا نیست و بغلط متداول گردیده و حتماً باید از استعمال خارج ساخت مورد مباحثه قرار میدهیم .

نکازشات : این کلمه بغلط از نکارش فارسی صورت جمع اصطلاحات عربی بخود گرفته که با این شکل نه عربی است و نه فارسی و معذالك صورتاً به عربی میماند . غلط

معنی نکارش را بطور تفصیل در آئین نکارش شرح و توضیح داده ایم و دیگر تکرار آن لزومی ندارد الف و تاء آن علامت جمع عربی است مثلاً در جمع مکاتبه که مکاتبات و مدافعه که مدافعات میشود و به چوجه در فارسی این علامت جمع (آت) مورد استعمال ندارد .

جمع صحیح نکارش . نکارش ها می باشد و استعمال این عبارت هم مثلاً برای (اداره نکازشات) درست نیست زیرا که لغت نکارش در اصل بمعنی نقاشی کردن و در اصطلاح بمعنی نوشتن است و اگر بگوئیم اداره نکارش ها مثل این است که بگوئیم اداره نوشتن ها و باین صورت معنی مطلوب را نمیدهد .

اگر لازم باشد چنین اداره ئی باشد باید اداره نوشته ها یا اداره نوشتنی ها یا برای رعایت اختصار اداره نکارش گفت و نوشت .